

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1951-1952.

SÉANCE DU 4 JUIN 1952.

Projet de loi modifiant l'article 123^{sexies} du
Code pénal.

AMENDEMENTS DE M. VERMEYLEN
AU TEXTE PRESENTE
PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

1. Remplacer l'alinéa 9 (littera c) de cet article
par le texte suivant :

« c) du droit de participer à l'administration
et à la rédaction d'un journal ou d'un périodique. »

P. VERMEYLEN.

Justification.

L'article 123^{sexies} du Code pénal a notamment
pour objet de priver certains citoyens de moyens
particulièrement redoutables d'exercer une influence
sur l'opinion publique.

Pour autant que l'on estime que l'administra-
tion d'un journal doit leur être interdite, il est
logique d'étendre cette interdiction aux périodi-
ques et à la rédaction de journaux et périodiques.

La réadaptation des condamnés n'est pas mise
en péril par cette disposition puisque le travail
matériel de l'exploitation, de l'impression, de la
diffusion ne leur serait pas interdit. D'autre part,
le texte actuel n'interdit pas la publication de
brochures ou de livres, ce qui est d'un sain libé-
ralisme et n'empêche pas certains condamnés de
se livrer éventuellement à une activité scientifique
ou littéraire.

* *

2. Ajouter au même article un littera e) libellé
comme suit :

« e) du droit d'être inscrit sur l'un des tableaux
de l'Ordre des avocats, sur une liste des avocats
honoraires ou sur une liste des avocats stagiaires. »

P. VERMEYLEN.

Voir :

Documents du Sénat :

38 (Session de 1950-1951) : Projet de loi;

56 (Session de 1951-1952) : Rapport.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1951-1952.

VERGADERING VAN 4 JUNI 1952.

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 123^{sexies}
van het Strafwetboek.

AMENDEMENTEN VAN DE H. VERMEYLEN
OP DE DOOR DE COMMISSIE
VOORGEDRAGEN TEKST.

EERSTE ARTIKEL.

1. Het 9^e lid (letter c) van dit artikel te ver-
vangen als volgt :

« c) van het recht om deel te nemen aan het
beheer en de redactie van een dagblad of tijdschrift. »

Verantwoording.

Artikel 123^{sexies} van het Wetboek van Strafrecht
heeft inzonderheid tot doel aan sommige burgers
enkele zeer gevaarlijke middelen te ontnemen, om
invloed te oefenen op de openbare mening.

Als er geoordeeld wordt, dat zij niet mogen
deelnemen aan het beheer van een dagblad, dan is
het maar logisch dat dit verbod ook zou gelden
voor tijdschriften en voor de redactie van dag-
bladen en tijdschriften.

De wederaanpassing van de veroordeelde wordt
door deze bepaling niet in gevaar gebracht, omdat
het materieel werk van de exploitatie, het drukken,
verspreiden hun niet verboden wordt. Verder ver-
biedt de bestaande tekst niet brochures of boeken
te publiceren, wat blijk geeft van een gezond libe-
ralisme en sommige veroordeelden niet verhindert
eventueel een wetenschappelijke of letterkundige
activiteit uit te oefenen.

* *

2. Aan hetzelfde artikel een letter e) toe te
voegen, luidende :

« e) van het recht om ingeschreven te worden
op een der tabellen van de Orde der Advocaten,
op een lijst der ere-advocaten of op een lijst der
stagedoende advocaten. »

Zie :

Gedr. Stukken van de Senaat :

198 (Zitting 1950-1951) : Wetsontwerp;

256 (Zitting 1951-1952) : Verslag.

Justification.

L'article 123^{sexies} du Code pénal a notamment pour objet d'interdire aux personnes visées d'exercer une activité qui par elle-même, doit inciter les citoyens à les honorer d'une confiance sans réserve.

Le projet actuel entend limiter cette notion au strict minimum, pour faciliter la réadaptation sociale de ceux qui ont purgé leur peine.

Il apparaît que l'exercice de la profession d'avocat entre bien dans la catégorie des activités que le législateur de 1944 a entendu viser, à juste titre. L'on ne peut prétendre, d'autre part, que le reclassement des condamnés doive permettre leur inscription sur un tableau de l'Ordre, sur une liste de stagiaires ou encore sur un tableau d'avocats honoraires.

Les partisans de la suppression de l'interdiction invoquent l'indépendance des barreaux qui sont maîtres de leur tableau. Cette indépendance, qui doit être préservée, n'est pas entamée par des lois pénales, d'ordre général, dont l'observation s'impose aux barreaux, comme aux pouvoirs publics.

* * *

3. Ajouter au même article un littera f) libellé comme suit :

« f) du droit d'être rémunéré par l'Etat en qualité de ministre d'un culte. »

P. VERMEYLEN.

Justification.

Il apparaît que le ministère d'un culte entre bien dans la catégorie des activités que le législateur de 1944 a entendu viser, à juste titre. L'on ne peut prétendre, d'autre part, que le reclassement des condamnés doive permettre leur admission à ce ministère.

Afin de préserver l'indépendance absolue des autorités religieuses, le législateur de 1944 n'a étendu l'interdiction qu'à la rémunération par l'Etat du ministre frappé des autres déchéances prévues par l'article 123^{sexies}. Il importe peu, dès lors, de relever que le ministre d'un culte ne peut être assimilé à un fonctionnaire. Le critère d'application de l'article 123^{sexies} n'est pas le fait d'exercer une parcelle de l'autorité publique, mais bien une présomption de confiance civique qu'en l'occurrence l'Etat ne pourrait couvrir.

Verantwoording.

Artikel 123^{sexies} van het Wetboek van Strafrecht beoogt inzonderheid aan de bedoelde personen te verbieden een bedrijvigheid uit te oefenen waarvoor de burgers hun uiteraard een onbeperkt vertrouwen dienen te schenken.

Het huidig ontwerp wenst dat begrip tot een strict minimum te beperken, ten einde de maatschappelijke wederaanpassing van hen die hun straf uitgeoefend hebben, te vergemakkelijken.

Het blijkt dat de uitoefening van het beroep van advocaat wel binnen de categorie der activiteiten valt, die de wetgever in 1944 terecht op het oog had. Men kan verder niet staande houden, dat de wederaanpassing van de veroordeelden hun inschrijving op een tabel van de Orde, op een lijst van de stagedoende advocaten of nog op een tabel van ere-advocaten mogelijk moet maken.

De voorstanders van de opheffing van het verbod beroepen zich op de onafhankelijkheid der balies die meester zijn van hun tabel. Die onafhankelijkheid, welke moet beveiligd blijven, wordt niet aangetast door de strafwetten van algemene aard, die de balies evenzeer als de openbare besturen moeten naleven.

* * *

3. Aan hetzelfde artikel een letter f) toe te voegen, luidende :

« f) van het recht om door de Staat bezoldigd te worden als bedienaar van een eredienst. »

Verantwoording.

De bediening van een eredienst schijnt wel tot de categorie van activiteiten te behoren die de wetgever in 1944 terecht op het oog had. Men kan anderzijds niet staande houden dat de wederaanpassing van de veroordeelden hun toelating tot die bediening mogelijk moet maken.

Ten einde de volstrekte onafhankelijkheid van de kerkelijke overheid te vrijwaren, heeft de wetgever in 1944 het verbod slechts laten gelden voor de bezoldiging van staatswege van de bedienaar, die van de overige in artikel 123^{sexies} bedoelde rechten vervallen is verklaard. Het is dus van weinig betekenis te beweren dat de bedienaar van een eredienst niet gelijk te stellen is met een ambtenaar. Het criterium voor toepassing van artikel 123^{sexies} is niet de uitoefening van een deel van het gezag, maar wel een vermoeden van Staatsburgerlijk vertrouwen, dat de Staat *in casu* niet kan dekken.